

Motion till riksdagen

1988/89:K503

av Allan Ekström (m)

Formerna för myndigheternas normgivning

Normgivningen är på högre statsrättslig nivå underkastad stränga föreskrifter som syftar till att garantera hög kvalitet på reglerna. Sålunda finns för riksdag och regering i regeringsformen, riksdagsordningen och andra författningar stadganden som noggrant anger hur det skall tillgå vid normers förberedande, beslutande och utfärdande.

Den stora floden av föreskrifter härrör från våra myndigheter. Detta slag av normgivning har emellertid *icke* blivit föremål för *en* samlad reglering. Viss stadga har dock givits åt normgivningsförfarandet genom verksförordningen och begränsningsförordningen, som båda beslutats av regeringen den 26 november 1987.

Iskriften Myndigheternas normgivning, Rättsfonden 1988, dryftas ingående det nuvarande tillståndet inom ifrågavarande område. Det hävdas att nuvarande ordning är otillfredsställande och att det föreligger starkt behov av att åstadkomma en klar och entydig reglering av formerna för myndigheternas omfattande normgivningsverksamhet. Som myndigheterna kan grunda sin behörighet på delegation såväl från regeringen som från riksdagen, bör de efterlysta förfarandereglerna läggas fast i *en* allmängiltig författning av lags karaktär. Exempel på sådana förfaranderegler är angivandet av det bemyndigande som utgör grund för behörigheten. Härigenom uppnås att den enskilde har möjlighet att kontrollera att myndigheten ej överskridit ramen för sin behörighet.

I regeringsformen och i riksdagsordningen återfinns stadganden om beredning av propositioner, motioner och regeringsärenden, allt i syfte att skapa ett så fullgott beslutsunderlag som möjligt. Självfallet bör det ej ställas lägre krav på myndigheternas förberedelsearbete.

Ytterligare är av betydelse hur och i vilken omfattning bemyndigandena utnyttjats. Regeringen bör här ha ett slags konstitutionellt ansvar för myndigheternas normgivning. Det bör därför skapas någon form av återrapportering eller efterkontroll. I annat sammanhang har framförts den – med 8 kap 12 § RF ej oförenliga – tanken att riksdagsutskotten under den lugnare perioden av sitt arbete borde såväl registrera som granska hur de bemyndiganden använts som riksdagen utfärdat på utskottens förslag under den gångna perioden.

I enlighet med det anförda bör regeringen taga initiativ till skapandet av *en* allmän författning som innehåller grundläggande regler för myndigheternas utfärdande av föreskrifter.

Hemställan

Mot. 1988/89

K.503

Med hänvisning till det anförda hemställer jag

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om myndigheters normgivning.

Stockholm den 18 januari 1989

Allan Ekström (m)